ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙ
Ο ΑΘΗΝΩΝ: ΨΗΦΙΟΠΟΙΗΜΕΝΟ ΗΛΕΚΤΡ
ΟΝΙΚΟ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ, ΤΟ ΟΠΟΙΟ ΤΑΥΤ
ΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΤΟ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟ ΕΝΤΥΠΟ
ΕΓΓΡΑΦΟ, ΘΕΩΡΗΜΕΝΟ ΓΙΑ ΤΗ ΝΟΜ
ΙΜΗ ΑΠΟΥΛΟΠΟΙΗΜΕΝΗ ΣΗΜΑΝΣΗ ΚΑΙ
ΕΙ- ΟΣΗ ΤΟΥ, ΜΕ ΕΓΚΕΚΡΙΜΕΝΗ ΗΛ
ΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΥΠΟΓΡΑΦΗ, ΑΘΗΝΑ, Η Γ
ΡΑΜΜΑΤΕΑΣ
MARIA GKOTSI
26/08/2026 09:33

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ
ΤΜΗΜΑ ΑΝΑΚΟΠΩΝ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΑΝΑΓΚΑΣΤΙΚΗΣ ΕΚΤΕΛΕΣΗΣ
ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΠΕΡΙΟΥΣΙΑΚΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Αριθμός Απόφασης 3188 **/2026**
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Συγκροτήθηκε από τη Δικαστή Μαρία Κλειδαρά, Πρωτοδίκη, την οποία όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου Αθηνών και τη Γραμματέα Αναστασία Αναστασίου.

Συνεδρίασε, δημόσια, στο ακροατήριό του, την 09η Ιουνίου 2026, προκειμένου να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: και κατοίκου ΑΦΜ), ως νόμιμης κληρονόμου του κατοίκου εν ζωή ου απεβίωσε στο ς στις η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της Ευστράτιου Νικολακέα (ΑΜ) που κατέθεσε προτάσεις.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: εταιρείας διαχείρισης απαιτήσεων με την επωνυμία και τον διακριτικό τίτλο η οποία εδρεύει στ και εκπροσωπείται νόμιμα (ΑΦΜ

επ' ονόματι και για λογαριασμό της εταιρείας με την επωνυμία «[illegible]» με έδρα στο [illegible], η οποία κατέστη ειδική διάδοχος της ανώνυμης τραπεζικής εταιρείας με την επωνυμία «[illegible]», η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια του πληρεξούσιου δικηγόρου της [illegible] (ΑΜ ΔΣΑ [illegible]) που κατέθεσε προτάσεις.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 03.04.2026 ανακοπή της, η οποία κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου τούτου με αριθμό έκθεσης κατάθεσης δικογράφου [illegible] η συζήτηση της οποίας προσδιορίστηκε για τη δικάσιμο που αναφέρεται στην αρχή της παρούσας και εγγράφηκε στο πινάκιο με αριθμό [illegible].

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, η οποία εκφωνήθηκε από τη σειρά του οικείου πινακίου, οι διάδικοι παραστάθηκαν κατά τον τρόπο που πιο πάνω σημειώνεται και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις που κατέθεσαν.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ

Κατά τις διατάξεις των άρθρων 1710 παρ. 1, 1193, 1195, 1198 και 1199 ΑΚ η κληρονομική διαδοχή, είτε αυτή χωρεί εκ του νόμου είτε εκ διαθήκης, αποτελεί παράγωγο τρόπο κτήσης κυριότητας των κινητών και ακινήτων κληρονομιαίων πραγμάτων. Ο κληρονόμος αποκτά αυτοδικαίως την κληρονομία κατά την επαγωγή της, η κυριότητα όμως των ακινήτων, που περιλαμβάνεται στην κληρονομία, όπως και κάθε άλλο εμπράγματο δικαίωμα επ' αυτών, μεταβιβάζεται στον κληρονόμο αναδρομικά από τον χρόνο του θανάτου του κληρονομουμένου, εφόσον αυτός (κληρονόμος) αποδεχθεί με δημόσιο έγγραφο την κληρονομία και η αποδοχή αυτή μεταγραφεί ή εκδοθεί κληρονομητήριο και μεταγραφεί αυτό (ΟλΑΠ 7/2004, ΑΠ 368/2017, ΑΠ 985/2008, ΕφΑθ 319/2009 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»). Εξάλλου, η δημοσίευση της διαθήκης δεν είναι συστατικό του τύπου αυτής, η δε παράλειψη της

δημοσίευσης ουδόλως επιδρά στο κύρος της διαθήκης, ούτε η επαγωγή της κληρονομίας εξαρτάται από τη δημοσίευση (ΑΠ 83/2007 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ»), καθώς οι έννομες συνέπειες της διαθήκης επέρχονται από το θάνατο του διαθέτη και χωρίς να δημοσιευθεί η διαθήκη (βλ. Απ. Γεωργιάδη, Κληρονομικό Δίκαιο, 2η έκδοση, 2013, § 18, σελ. 235, αριθμ. 1). Εξάλλου, όποιος έχει την ικανότητα να είναι διάδικος στη διαγνωστική δίκη, μπορεί να είναι διάδικος και στην αναγκαστική εκτέλεση, η ικανότητα, δε, διαδίκου πρέπει να υπάρχει, όταν αρχίζει η εκτέλεση, από την πλευρά του επισπεύδοντος όταν δίνεται παραγγελία (άρθρο 123 ΚΠολΔ) για την επίδοση της επιταγής για εκτέλεση (άρθρο 124 ΚΠολΔ), ενώ από την πλευρά του καθ' ου όταν πραγματοποιείται η παράδοση σε αυτόν της επιταγής (επιχείρημα από το άρθρο 925 παρ. 2 ΚΠολΔ). Η μετά την έκδοση του εκτελεστού τίτλου ενδεχόμενη έλλειψη της ικανότητας διαδίκου του επισπεύδοντος ή του καθ' ου, λόγω θανάτου, μπορεί να ελέγχεται με ανακοπή (βλ. Π. Γέσιου – Φαλτσή, Δίκαιο Αναγκαστικής Εκτελέσεως Β' έκδοση, 2017, § 27, Ι 1, σελ. 417, αριθμ. 1, 2). Περαιτέρω, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 921 παρ. 1 ΚΠολΔ, η αναγκαστική εκτέλεση, που άρχισε κατά του οφειλέτη, συνεχίζεται μετά τον θάνατό του, αφότου ο κληρονόμος αποδεχτεί την κληρονομία ή αφότου περάσει η προθεσμία για την αποποίηση ή αφότου διοριστεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομίας, κατά δε την παράγραφο 2 της ίδιας διάταξης, όσο ο κληρονόμος έχει το δικαίωμα να αποποιηθεί την κληρονομιά, δεν μπορεί να γίνει αναγκαστική εκτέλεση, για να ικανοποιηθεί απαίτηση κατά της κληρονομίας, εκτός αν έχει διοριστεί κηδεμόνας της σχολάζουσας κληρονομιάς. Περαιτέρω, στη διάταξη του άρθρου 925 παρ. 2 ΚΠολΔ ορίζεται ότι όταν η αναγκαστική εκτέλεση, που άρχισε, πρόκειται να συνεχιστεί κατά κληρονόμου ή κηδεμόνα σχολάζουσας κληρονομιάς, απαιτείται να τους επιδοθεί προηγουμένως η επιταγή. Μετά τον θάνατο του οφειλέτη, η εκτέλεση μπορεί να απευθύνεται κατά των κληρονόμων του. Αν ο οφειλέτης πεθάνει πριν από την επίδοση της επιταγής προς εκτέλεση, η τελευταία πρέπει να γίνει προς τους κληρονόμους (βλ. Στ. Πανταζόπουλο, Αναγκαστική Εκτέλεση, Β' έκδοση, 2022, σελ. 163). Συνεπώς, για την εφαρμογή των εν λόγω διατάξεων, αρκεί το γεγονός του θανάτου του οφειλέτη. Η εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 921 παρ. 1

ΚΠολΔ, καθώς και της προαναφερόμενης διάταξης του άρθρου 925 παρ. 2 ΚΠολΔ, για την ταυτότητα του νομικού λόγου, δεν συναρτάται από τη γνώση του επισπεύδοντος για τον επελθόντα θάνατο του καθ' ου η εκτέλεση ή των γεγονότων της αποδοχής ή της αποποίησης της κληρονομιάς, ούτε επιτάσσεται από τον νόμο ειδοποίηση, ως ορίζει το άρθρο 287 ΚΠολΔ για τη διαγνωστική δίκη. Η παρά την έλλειψη των άνω προϋποθέσεων ενέργεια πράξεων της εκτέλεσης καθίσταται άκυρη, χωρίς τη συνδρομή του στοιχείου της βλάβης (άρθρο 159 παρ. 1 ΚΠολΔ), λόγω του επιτακτικού χαρακτήρα των διατάξεων αυτών [βλ. Ερμηνεία ΚΠολΔ Κεραμεύς/Κονδύλης/Νίκας (Μάζης), 2η έκδοση, 2021, άρθρο 921, Ι 1, σελ. 141-142, ΜΠΑθ 152/2018 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», contra ΕφΑθ 9021/1992 ΤΝΠ «ΝΟΜΟΣ», όπου κρίθηκε στο πλαίσιο διοικητικής εκτέλεσης ότι η ακυρότητα υφίσταται μόνον αν ο επισπεύδων γνώριζε τον θάνατο του καθ' ου).

Με την κρινόμενη ανακοπή η ανακόπτουσα εκθέτει ότι είναι εκ διαθήκης κληρονόμος του [redacted] της, ο οποίος απεβίωσε στ[redacted] κατά του οποίου επισπεύδεται η επίδικη εκτέλεση, ενώ έχει ήδη αποβιώσει, και επικαλούμενη έννομο συμφέρον, ζητεί, εξαιτίας των ειδικότερα εκτιθέμενων σε αυτήν λόγων, να ακυρωθούν η από 09.02.2026 επιταγή προς εκτέλεση παρά πόδας αντιγράφου του πρώτου απογράφου εκτελεστού της υπ' αριθμ. [redacted] επιταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και η υπ' αριθμ. [redacted] θεση αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών καθώς και να καταδικασθεί η καθ' ης η ανακοπή στην πληρωμή των δικαστικών της εξόδων. Με αυτό το περιεχόμενο και αίτημα η ανωτέρω ανακοπή, που συνιστά ανακοπή των άρθρων 933 επ. ΚΠολΔ, εισάγεται παραδεκτά για να συζητηθεί ενώπιον του παρόντος, καθ' ύλη και κατά τόπο αρμοδίου, Δικαστηρίου (άρθρο 933 παρ. 1 και 3 ΚΠολΔ, όπως είχε τροποποιηθεί με ισχύ από 01.01.2026 δυνάμει των άρθρων 104 και 168 παρ. 3 ν. 5221/2025, και διαμορφώθηκε με το άρθρο 113 ν. 5264/2025), το δε κατασχεθέν ακίνητο βρίσκεται στην περιφέρεια του Πρωτοδικείου Αθηνών και συγκεκριμένα στον Δήμο Περιστερίου Αττικής, κατά την προκείμενη ειδική

διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ. ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα γενικά άρθρα των ειδικών διαδικασιών 591 επ. ΚΠολΔ, κατά τα προβλεπόμενα από τη διάταξη του άρθρου 937 παρ. 3 ΚΠολΔ. Περαιτέρω, έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα κατ' άρθρο 934 παρ. 1 περ. α εδ. α ΚΠολΔ, αφού κατατέθηκε στη γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού στις 03.04.2026 και επιδόθηκε στην καθ' ης η ανακοπή στις 08.04.2026 (βλ. την υπ' αριθμ. έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου ως με έδρα στο Πρωτοδικείο Αθηνών , ήτοι εντός της προθεσμίας των σαράντα πέντε (45) ημερών του άρθρου 934 παρ. 1 περ. α εδ. α ΚΠολΔ, από την επίδοση αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης στον αποβιώσαντα καθ' ου η εκτέλεση οφειλέτη, που έλαβε χώρα στις 02.03.2026 (βλ. την κατ' άρθρο 139 παρ. 3 ΚΠολΔ και με ημερομηνία 02.03.2026 επισημείωση του διενεργήσαντος την επίδοση δικαστικού επιμελητή επί του επιδοθέντος στον ως άνω καθ' ου η εκτέλεση αντιγράφου της έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, που προσκομίζει με επίκληση η ανακόπτουσα). Σημειώνεται ότι υφίσταται ενεργητική νομιμοποίηση και έννομο συμφέρον της ανακόπτουσας για την άσκηση της κρινόμενης ανακοπής του άρθρου 933 ΚΠολΔ, διότι, κατά τα εκτιθέμενα στην ανακοπή, ο καθ' ου η εκτέλεση έχει αποβιώσει ήδη από το έτος 2022, η δε ανακοπή ασκείται από την ανακόπτουσα, υπό την ιδιότητα της κληρονόμου εκ διαθήκης, σημειουμένου περαιτέρω ότι σε περίπτωση εκτέλεσης κατά του ήδη αποβιώσαντος καθ' ου η εκτέλεση, κατά τα εκτιθέμενα στο δικόγραφο, προ της επίδοσης επιταγής προς εκτέλεση, δεν νοείται άσκηση ανακοπής από αυτόν, κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, όπως αναφέρεται στο άρθρο 933 παρ. 1 ΚΠολΔ, καθώς το πρόσωπο αυτό είναι ανύπαρκτο πλέον, λόγω θανάτου, οπότε νομιμοποιείται στην άσκηση της ανακοπής ο κληρονόμος αυτού. Αντίθετη εκδοχή θα οδηγούσε στο άτοπο να μην είναι δυνατή η προβολή αντιρρήσεων κατά μίας διαδικασίας αναγκαστικής εκτέλεσης, η οποία στρέφεται κατά ανύπαρκτου, λόγω προγενέστερου θανάτου, προσώπου. Επομένως, η υπό κρίση ανακοπή, η οποία τυγχάνει παραδεκτή και νόμιμη, στηριζόμενη στις διατάξεις των άρθρων 933, 934, 937

ΚΠολΔ, πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς το παραδεκτό και τη νομική και ουσιαστική βασιμότητα των προβαλλόμενων λόγων της, των οποίων την απόρριψη ζήτησε η καθ' ης η ανακοπή.

Με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης ανακοπής η ανακόπτουσα εκθέτει ότι ο πρωτοφειλέτης σύζυγός της, , απεβίωσε στις κατά δεν τον χρόνο του θανάτου του κατέλειπε ως μοναδική εκ διαθήκης κληρονόμο την ίδια, δυνάμει της απ ιδιόχειρης διαθήκης του, η οποία δημοσιεύθηκε στα βιβλία διαθηκών του Ειρηνοδικείου Περιστερίου δυνάμει του με αριθμό πρακτικού δημοσίευσης
Ότι δεν αποποιήθηκε την επαχθείσα σε αυτήν ως άνω κληρονομία, ούτε έτερη διαθήκη έχει μέχρι την άσκηση της κρινόμενης ανακοπής δημοσιευτεί, ενώ το κληρονομικό της δικαίωμα παραμένει απρόσβλητο και αδιαμφισβήτητο. Ότι έχει καταστεί, αναδρομικώς και από την ημερομηνία θανάτου του ως άνω αποθανόντος, εκ διαθήκης αποκλειστική και νόμιμη κληρονόμος του. Ότι η καθ' ης προέβη στις 12.02.2026 σε κοινοποίηση προς τον καθ' ου – οφειλέτη και προαποβιώσαντα σύζυγο της, της ένδικης υπ' αριθμ. διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών μετά της παρά πόδας αυτής από 09.02.2026 επιταγής προς εκτέλεση, ενώ εν συνεχεία προέβη και στην επιβολή της προσβαλλόμενης αναγκαστικής κατασχέσεως. Ότι οι ανωτέρω πράξεις εκτέλεσης έλαβαν χώρα μετά τον θάνατο του καθ' ου οφειλέτη με αποτέλεσμα να στρέφονται κατά τον χρόνο επιβολής τους κατά ανύπαρκτου φυσικού προσώπου και ως εκ τούτου κατ' άρθρο 921 ΚΠολΔ να κρίνονται ανυπόστατες. Ο υπό εξέταση λόγος τυγχάνει ορισμένος και νόμιμος, στηριζόμενος στις αναφερόμενες στην προηγηθείσα νομική σκέψη της παρούσας διατάξεις και πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική του βασιμότητα.

Από την ένορκη κατάθεση της μάρτυρα που εξετάστηκε στο ακροατήριο με επιμέλεια της ανακόπτουσας, και περιέχεται στα ταυτάριθμα με την παρούσα πρακτικά δημόσιας συνεδρίασης του Δικαστηρίου τούτου, και από το σύνολο των εγγράφων που οι διάδικοι νόμιμα επικαλούνται και προσκομίζουν, σε μερικά των οποίων γίνεται ειδική αναφορά κατωτέρω, χωρίς όμως να παραλειφθεί κάποιο για την ουσιαστική διάγνωση

της διαφοράς, εκτιμώμενα, είτε προς άμεση απόδειξη είτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, από τις ομολογίες των διαδίκων που περιέχονται στις προτάσεις τους και αναφέρονται ειδικότερα κατωτέρω, σε συνδυασμό με τα διδάγματα της κοινής πείρας και λογικής, αποδείχθηκαν τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Η καθ' ης η ανακοπή προέβη στις 12.02.2026 στην επίδοση στον , καθ' ου η εκτέλεση, της από 09.02.2026 επιταγής προς εκτέλεση, συνταχθείσας κάτωθι αντιγράφου του πρώτου εκτελεστού απογράφου της διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών, δια επίδοσης στη σύνοικο σύζυγό του ανακόπτουσα (βλ. την έκθεση επίδοσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών,). Στη συνέχεια, στις 27.02.2026, δυνάμει της υπ' αριθμ. αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Αθηνών, με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών, κατασχέθηκε το αναφερόμενο σε αυτήν ακίνητο, ήτοι η εκεί λεπτομερώς περιγραφόμενη οριζόντια ιδιοκτησία – διαμέρισμα του ισογείου ορόφου οικοδομής, κείμενης στο αποκλειστικής κυριότητας του καθ' ου η εκτέλεση. Η ως άνω έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης επιδόθηκε στον καθ' ου η εκτέλεση στις 02.03.2026, (βλ. την κατ' άρθρο 139 παρ. 3 ΚΠολΔ και με ημερομηνία 02.03.2026 επισημείωση του διενεργήσαντος την επίδοση δικαστικού επιμελητή επί του επιδοθέντος στον ως άνω καθ' ου η εκτέλεση αντιγράφου κθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης ακίνητης περιουσίας, που προσκομίζει με επίκληση η ανακόπτουσα). Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι ο οφειλέτης – καθ' ου η εκτέλεση απεβίωσε στις 22.09.2022 , ως τούτο προκύπτει από τη με στοιχεία ηξιαρχική πράξη θανάτου τ του αφήνοντας την από 21.05.2018 ιδιόγραφη διαθήκη του, με την οποία εγκατέστησε την ανακόπτουσα, σύζυγό του, κληρονόμο στην ακίνητη περιουσία του, στην οποία περιλαμβάνεται και το κατασχεθέν ακίνητο. Η ως άνω διαθήκη δημοσιεύθηκε στο Ειρηνοδικείο

Περιστερίου στις 30.05.2023, ως τούτο προκύπτει από το προσκομιζόμενο με επιμέλεια της ανακόπτουσας πρακτικό δημοσίευσης ιδιόγραφης διαθήκης του και καταχωρήθηκε στο γενικό βιβλίο διαθηκών του Πρωτοδικείου Αθηνών στον τόμο 4622 και αριθμό 251 (βλ. 6 πιστοποιητικό του Πρωτοδικείου Αθηνών), η δε ανακόπτουσα δεν αποποιήθηκε την κληρονομία του ως άνω αποβιώσαντος συζύγου της (βλ. πιστοποιητικό περί μη αποποίησης κληρονομίας του Πρωτοδικείου Αθηνών – Περιφερειακή Έδρα Περιστερίου). Από τα προεκτεθέντα, αποδεικνύεται ότι η επίδοση τόσο της προσβαλλόμενης επιταγής προς εκτέλεση, με την οποία άρχισε η επίδικη διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης, όσο και της προσβαλλόμενης έκθεσης αναγκαστικής κατάσχεσης έλαβαν χώρα προς πρόσωπο, το οποίο είχε ήδη αποβιώσει, ενώ δεν αποδεικνύεται ότι έλαβε χώρα επίδοση επιταγής προς εκτέλεση στην ανακόπτουσα κληρονόμο, όπως επιτάσσουν οι διατάξεις των άρθρων 921 παρ. 2 και 925 παρ. 2 ΚΠολΔ, ώστε να εκκινήσει κατ' αυτής η διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης. Σημειώνεται, εν προκειμένω, ότι, σύμφωνα και με τα αναφερόμενα στη νομική σκέψη που προηγήθηκε, δεν ασκεί έννομη επιρροή η άγνοια του γεγονότος του θανάτου εκ μέρους της επισπεύδουσας και μάλιστα ανεξαρτήτως επίκλησης και απόδειξης δικονομικής βλάβης του καθολικού διαδόχου, απορριπτομένου του περί του αντιθέτου ισχυρισμού της καθ' ης η ανακοπή που προέβαλε με τις προτάσεις της. Ενόψει των προεκτεθέντων, εφόσον η παρούσα εκτέλεση, δια της προσβαλλόμενης επιταγής προς εκτέλεση, στρέφεται κατά ήδη αποβιώσαντος και άρα ανύπαρκτου κατά τον χρόνο επίδοσης αυτής προσώπου, αυτή είναι άκυρη και, επομένως, πρέπει ο πρώτος λόγος της κρινόμενης ανακοπής να γίνει δεκτός ως ουσία βάσιμος, παρελκούσης, ούτως, της εξέτασης της νομικής και ουσιαστικής βασιμότητας των λοιπών λόγων της υπό κρίση ανακοπής, καθόσον με την ευδοκίμηση του κριθέντος λόγου ανακοπής ικανοποιείται πλήρως το έννομο συμφέρον της ανακόπτουσας (ΕφΛαρ 260/2020 Δικογραφία 2020.632), και να ακυρωθεί η προσβαλλόμενη από 09.02.2026 επιταγή προς εκτέλεση παρά πόδας αντιγράφου του πρώτου απογράφου εκτελεστού της υπ' αριθμ διαταγής πληρωμής του Δικαστή του

Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών. Συνακόλουθα δε, κατόπιν της ακύρωσης της εν λόγω πρώτης διαδικαστικής πράξης της εκτέλεσης, πρέπει να ακυρωθεί και η έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών , ενόψει του ότι η κήρυξη ακυρότητας της επιδοθείσας στον ανακόπτοντα επιταγής προς εκτέλεση συμπαρασύρει σε ακυρότητα και τις επόμενες συμπροσβαλλόμενες από αυτήν πράξεις της αναγκαστικής εκτέλεσης (βλ. Ι. Μπρίνια, Αναγκαστική Εκτέλεσις, Τόμος Πρώτος, Β' Έκδοσις, Ανατύπωσις, 1985, άρθρο 934, αριθ. 165, σελ. 460-461), με την επισήμανση ότι πράξη εκτέλεσης που γίνεται δίχως να προηγηθεί σύννομα η επίδοση επιταγής για εκτέλεση είναι άκυρη χωρίς να υπάρχει ανάγκη να αποδειχθεί δικονομική βλάβη. Κατ' ακολουθία των ανωτέρω, πρέπει η κρινόμενη ανακοπή να γίνει δεκτή ως κατ' ουσία βάσιμη και να ακυρωθούν η από 09.02.2026 επιταγή προς εκτέλεση παρά πόδας αντιγράφου του πρώτου απογράφου εκτελεστού της υπ' αριθμ. διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και η υπ' αριθμ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης του δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών Τέλος, τα δικαστικά έξοδα της ανακόπτουσας, πρέπει, κατά παραδοχή του σχετικού νομίμου αιτήματός της, να επιβληθούν σε βάρος της καθ' ης η ανακοπή, ένεκα της ήττας της (άρθρα 176, 189 και 191 παρ. 2 ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με το άρθρο 591 παρ. 1 εδ. α' ΚΠολΔ), όπως ειδικότερα ορίζεται στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΔΕΧΕΤΑΙ την ανακοπή.

ΑΚΥΡΩΝΕΙ την από 09.02.2026 επιταγή προς εκτέλεση παρά πόδας αντιγράφου του πρώτου απογράφου εκτελεστού της υπ' αριθμ. διαταγής πληρωμής του Δικαστή του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών και την υπ' αριθμ. έκθεση αναγκαστικής κατάσχεσης του

δικαστικού επιμελητή της περιφέρειας του Εφετείου Αθηνών με έδρα το Πρωτοδικείο Αθηνών

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την καθ' ης η ανακοπή στην καταβολή των δικαστικών εξόδων της ανακόπτουσας, τα οποία ορίζει στο ποσό των πεντακοσίων (500,00) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε στην Αθήνα, στο ακροατήριό του σε έκτακτη δημόσια συνεδρίασή του, χωρίς την παρουσία των διαδίκων και των πληρεξουσίων δικηγόρων τους, την ....26..... Αυγούστου 2026.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ **Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ**

